

преференции для предприятий и частных лиц, осуществляющих реализацию бизнес-идей социального предпринимательства. Деятельность региональных руководителей стоит оценивать по количеству действующих социально-предпринимательских проектов в данном регионе.

Выводы. Таким образом, для развития сферы социального предпринимательства необходима кооперация усилий бизнеса, общественных и государственных институтов, ассоциаций и организаций. А само социальное предпринимательство как развитый общественно-экономический институт крайне необходимо для нашей страны не только для скорейшего выхода из экономического кризиса, но и для более успешного решения задач предстоящей модернизации.

Библиографический список

1. Электронный ресурс. — Режим доступа: http://www.nb-forum.ru/thanalitic_391_268.
2. Электронный ресурс. — Режим доступа: <http://www.caseatduke.org/>.
3. Электронный ресурс. — Режим доступа: http://www.nb-forum.ru/thanalitic_391_24.
4. Электронный ресурс. — Режим доступа: http://www.nb-forum.ru/thanalitic_391_13.

ШЕСТАКОВ Б.Е., ст. гр. ЕК-563

Наук. кер.: Куценко Н.А., асист.

Східноукраїнський національний університет ім. В. Даля,
м. Луганськ

НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ПОЛІТИКИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ

В статье рассмотрены основные направления развития инвестиционной политики, основные задания инвестиционной политики для повышения инвестиционной привлекательности региона и составляющие механизма повышения инвестиционной привлекательности региона.

Актуальність. Кризова ситуація в економіці України та її взаємодія у сфері науки, освіти, техніки і технологічного розвитку зумовили істотне зниження інвестиційної привабливості регіонів та України в цілому. В умовах загострення ринкової конкуренції між підприємствами за нові ринки збуту готової продукції оцінка інвестиційної привабливості окремого суб'єкта, що господарює, є важливим питанням при прийнятті інвестиційного рішення потенційним інвестором.

Кожний інвестиційний проект має свою конкретну спрямованість і може з найбільшою ефективністю бути реалізований у тих регіонах України, де для цього є найкращі умови. До того ж оцінка і прогнозування інвестиційної привабливості регіонів України мають бути безпосередньо пов'язані з державною регіональною політикою, метою якої є забезпечення розвитку окремих регіонів з урахуванням таких факторів, як раціональне використання різноманітних економічних можливостей кожного з них, ефект оптимальної інтеграції, територіальний розподіл праці та взаємна економічна кооперація. Тому розгляд інвестиційної привабливості регіонів України, є особливо важною темою.

В економічній літературі питання інвестиційної привабливості розглядалися у роботах відомих вітчизняних та зарубіжних дослідників, зокрема І.О. Бланка, Ф.В. Бандуріна, С.А. Буткевича, Ф.П. Гайдуцького, Л.О. Мамуль, Т.А. Чернявської, А. Епштайна, С. Естрина, К.Е. Мейера, але ще не існує точного визначення напрямків розвитку політики інвестиційної привабливості регіонів України [1].

Ціль дослідження: аналіз основних завдань притаманних інвестиційній політиці,

обґрунтування цих завдань. Розробка механізму реалізації інвестиційної політики, та способи впровадження механізму підвищення інвестиційної привабливості регіону.

Основна частина. Інвестиційна привабливість розглядається як узагальнена характеристика переваг і недоліків об'єкта інвестування. При вивченні інвестиційної привабливості інвестором здійснюється суб'єктивна оцінка інвестиційної ситуації, що складається в тій чи іншій країні. Інвестиційна привабливість визначається досягненням компромісу інтересів між інвестором і реципієнтом інвестицій. Якщо проводити аналіз інвестиційної привабливості, то мають бути розглянуті не тільки економічні чинники, а також політичний вплив та політична ситуація в країні та зокрема в регіоні, соціальні фактори, конкурентна спроможність, виробничий потенціал, екологічна ситуація тощо.

Основним способом підвищення інвестиційної привабливості має бути розробка інвестиційної політики, яка б мала перед собою такі завдання:

забезпечення державними інвестиціями первинних умов для залучення приватних та іноземних інвестицій у пріоритетні галузі економіки;

формування регіональної інвестиційної та фінансової інфраструктури: страхових, консалтингових, аудиторських фірм, іпотечних та інвестиційних банків, формування та розвиток інноваційної інфраструктури, пристосованої до ринкового середовища; пайових, пенсійних фондів для залучення заощаджень населення;

реструктуризація та санація неефективних виробництв, продовження та удосконалення процесів приватизації, у тому числі приватизація під інвестиційні зобов'язання, розробка та впровадження системи заходів постприватизаційної підтримки підприємств;

використання кредитних ліній та залучення кредитів, грантів міжнародних фінансових організацій;

використання можливостей міжнародних програм для потреб малого та середнього бізнесу.

Необхідною є реалізація механізму підвищення інвестиційної привабливості.

До складових механізму підвищення інвестиційної привабливості регіону відносяться: маркетинг інвестиційних проектів підприємств регіону за межами регіону;

моніторинг договорів купівлі-продажу пакетів акцій у процесі приватизації державних підприємств у частині виконання покупцями взятих інвестиційних зобов'язань;

передача об'єктів соціально-культурної сфери з балансу підприємств на баланс місцевих органів влади, з необхідними обсягами фінансування;

налагодження прямих зв'язків з іноземними інвестиційними структурами та інституціями;

покращання інформованості учасників інвестиційного процесу і підвищення прозорості інвестиційного ринку;

зниження екологічних та кримінальних ризиків у регіоні;

розробка та реалізація міжрегіональних та міжнародних договорів про співпрацю;

проведення інформаційно-рекламної діяльності для створення іміджу регіону як привабливого для інвестування;

надання іноземним інвесторам інформації з питань адміністративних дій та нормативно-правової бази, необхідних для здійснення інвестицій. [2].

Тому необхідно забезпечити комплексний механізм щодо інвестиційної привабливості, підтримки пріоритетних напрямів науково-технічного розвитку, який передбачає використання бюджетних коштів переважно в соціальних та стратегічних базових сферах, а коштів суб'єктів підприємницької діяльності — в інших, прибутково більш привабливих сферах.

Висновки. Таким чином, треба зробити висновок, що має бути сформована чітка державна інвестиційна політика відносно кожного з регіонів, та має бути розроблено механізм впровадження інвестиційної політики по підвищенню інвестиційної привабливості. Кожен регіон має свої індивідуальні особливості і тому перспективою подальших досліджень можуть бути розробка способів та методів реалізації механізму підвищення інвестиційної привабливості регіону, а також розробка особливого механізму для кожного регіону.

Бібліографічний список

1. **Надіон Л.К., Філіппова Т.М., Кустовська І.О.,** Стратегічні пріоритети України: науково-аналітичний щоквартальний збірник. — К.: НІСД, 2007.
2. Рішення № 8/9 від 31 січня 2007 року Про затвердження Концепції Стратегії економічного та соціального розвитку Луганської області на період до 2015 року

ПРОКОПЕЦЬ Г.О., ГОРБАТОВА О.М., ст. гр. 4-МО
Наук. кер.: Божок А.Р., старш. викл.
Донецький інститут залізничного транспорту,
м. Донецьк

ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМИ ЗБИТКОВОСТІ ПАСАЖИРСЬКИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ НА ЗАЛІЗНИЧНОМУ ТРАНСПОРТІ ТА ВИРІШЕННЯ ЇХ ЗА ДОПОМОГОЮ МАРКЕТИНГОВО-ЛОГІСТИЧНОГО ПІДХОДУ У СВІТЛІ РЕФОРМУВАННЯ УКРЗАЛІЗНИЦІ

Рассмотрена проблема убыточности пассажирских перевозок, исследованы основные ее причины. Для преодоления проблемы предложен маркетингово-логистический подход в условиях реформирования УЖД.

Актуальність. Сучасна економіка України характеризується динамічністю та протиріччями у процесах, що відбуваються. Разом з підвищенням різних видів попиту на пасажирські перевезення спостерігається загострення конкурентної боротьби за пасажирів між залізничним, авіаційним та автомобільним транспортом.

Ціль дослідження: вивчення основних проблем у галузі пасажирських залізничних перевезень та шляхів подолання цих проблем за допомогою маркетингово-логістичного підходу.

Основна частина. Залізничний транспорт є однією з базових галузей економіки. Стабільне та ефективне функціонування залізничного транспорту є необхідною умовою для забезпечення обороноздатності, національної безпеки і цілісності держави, підвищення рівня життя населення.

На даний час стан виробничо-технічної бази залізниць і технологічний рівень перевезень за багатьма параметрами не відповідає зростаючим потребам суспільства та європейським стандартам якості надання транспортних послуг, що найближчим часом може стати перешкодою для подальшого соціально-економічного розвитку держави.

До основних проблем розвитку залізничного транспорту, належать:
недосконалість нормативно-правових актів, що регулюють діяльність залізничного транспорту, та невідповідність його організаційної структури умовам розвитку ринкової економіки країни;

перехресне субсидування збиткових пасажирських перевезень за рахунок вантажних;
недостатня прозорість фінансової діяльності галузі;
низький рівень конкуренції на ринку залізничних перевезень.